

KASTYGATOR (2) *sb m*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; tekst nie oznacza ó.

pl G kastygãtor(o)w (1). ◊ A kastygãtory (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Prawdopodobnie człowiek czuwający nad poprawnością przekładu Biblii; może korektor [castigator – ten który karze, napomina, polepsza Mącz 40b; – karca Calep; karzący, karzyciel; strofujący – castigator Cn] (2) : iako to káždy z Cegera wyrozumieć może/ który ácz fię ztąd przechwala/ że miał do naprawy Nowego testamentu nád ine Cástigatory księgi Itárłze/ wízákże zá na Itárłze kładzie którym było dziewięć łet lat *BudNT przedm c5v, przedm dv.**

MM